

Sygn. akt VIII GC 355/12

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Protokolant: Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2013 r. na rozprawie

sprawy z powództwa B. K. i T. K.

przeciwko (...) spółce jawnej w S.

o zapłatę kwoty 120000

I. zasądza od pozwanej (...) spółki jawnej w S. na rzecz powodów B. K. i T. K. kwotę 110000 zł (sto dziesięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 stycznia 2012 roku,

II. umarza postępowanie w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 9367 zł (dziewięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje zwrócić powodom kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem połowy opłaty od cofniętego powództwa.

VIII GC 355/12

UZASADNIENIE

Powodowie T. K. i B. K. wnieśli pozew przeciwko (...) spółce jawnej w S. o zapłatę kwoty 120000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Wskazano, że strony zawarły pisemną umowę kupna-sprzedaży mebli na podstawie zamówienia. Powodowie dostarczyła pozwanej zamówiony asortyment, lecz pozwany nie zapłacił całej umówionej ceny.

W dniu 17 września 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana we wniesionym sprzeciwie domagała się oddalenia powództwa, podnosząc, że pozwana uregulowała w większym rozmiarze, aniżeli twierdzi powódka kwotę wynikająca z faktury VAT. Podniesiono, że powodowie nie wykazali w żaden sposób zasadności ani wysokości roszczenia, zaś dołączona do pozwu umowa dostawy została podpisana przez P. S.- który nie jest uprawniony do reprezentacji pozwanej. Wskazano także, że na dołączonej do pozwu fakturze VAT brak jest podpisu uprawnionego reprezentanta pozwanej. Odniesiono się także do dołączonych do pozwu protokół odbiorów adresowanych do W. A. k., na których znajdują się podpisy stanowiące nieczytelne parafy.

W odpowiedzi na sprzeciw powodowie cofnęli pozew ponad kwotę 110000 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 listopada 2011 roku P. P. z adresu poczty mailowej „C..com.pl” zamówił u powodów meble w postaci krzesła biurowych oraz biurek. Wraz ze złożonym zamówieniem przesłał powodom podpisaną umowę z dnia 7 listopada 2011 roku. Umowa z dnia 7 listopada 2011 roku zatytułowana umowa dostawy. W umowie wskazano, że została zawarta pomiędzy powodami a pozwaną spółką reprezentowaną przez właściciela E. S.. W § 1 umowy wskazano, że powodowie zobowiązują się do dostawy bez rozładunku mebli w asortymencie i ilości zgodnej z załącznikiem numer 1 do umowy oraz specyfikacją techniczną stanowiącą załącznik numer 2 do umowy. Wskazano, że miejscem dostawy rozładunku przedmiotu umowy są W. A.K. oraz (...) zgodnie z załącznikiem numer 3 do umowy. Pozwana spółka zobowiązała się do odbioru przedmiotu umowy oraz zapłaty ustalonej ceny zgodnie z załącznikiem nr 3 do umowy. W § 6 umowy ustalono wynagrodzenie w formie ryczałtu w wysokości 186651 złotych netto plus podatek VAT w wysokości 23% to jest w kwocie 42292,73 złotych, łącznie wynagrodzenie brutto wynosi kwotę 229580,73 złotych. Zapłata miała nastąpić w ciągu 30 dni od daty wpływu faktur, wystawionej po realizacji całej dostawy. Umowę za pozwaną spółkę podpisał P. S.. W załączniku numer 1 zamieszczono formularz cenowy wraz z wykazem sprzętu biurowego oraz jednostkowymi cenami, łącznie na kwotę 186651 złotych. W załączniku nr 3 wskazano adresy dostaw. Pozwana realizowała umowę w ramach zamówienia publicznego na rzecz (...) Zarządu (...) w S. w postaci dostawy sprzętu meblowego.

Dowód: korespondencja mailowa (karta 15-18), umowa z dnia 7 listopada 2011 roku wraz z załącznikami (karta 19-31), moduły zamówienia publicznego (karta 107-116)

Po każdej dostawie do W. A.K. były sporządzane dokumenty dostawy oraz protokoły odbioru. Protokoły dostaw były sporządzane w okresie od 2 listopada 2011 roku do dnia 13 grudnia 2011 roku Protokoły dostaw były potwierdzane przez pracowników jednostek wojskowych wraz z adnotacją :potwierdzam dostarczenie i rozładunek wskazanego w protokołach asortymentu.

Dowód: protokoły odbioru oraz dowody dostaw (karta 35-51)

W dniu 13 grudnia 2011 roku powodowie wystawili pozwanej fakturę VAT numer (...) na kwotę netto 186651 złotych, wraz z 23% podatkiem VAT w kwocie 42929,73 złotych, łącznie na kwotę 229580,73 złotych. Termin płatności określono na dzień 12 stycznia 2012 roku. W dniu 5 marca 2012 roku P. S. wniósł o rozłożenie na raty należności z faktury VAT numer (...) w kwocie 229580,73 złotych wedle przedstawionego w piśmie harmonogramu do dnia 30 czerwca 2012 roku. Pozwana spółka dokonała częściowej zapłaty za fakturę VAT numer 0308/11 przelewami bankowymi na konto powodów: w dniu 2 kwietnia 2012 roku kwotę 50000 złotych, w dniu 17 maja 2012 roku kwotę 9580,73 złotych, w dniu 24 maja 2012 roku kwotę 10000 złotych, w dniu 31 maja 2012 roku kwotę 10000 złotych, w dniu 11 czerwca 2012 roku kwotę 10000 złotych, w dniu 21 czerwca 2012 roku kwotę 5000 złotych, w dniu 10 sierpnia 2012 roku na rachunek bankowy powodów pozwana spółka uiściła kwotę 10000 złotych, w dniu 17 września 2012 roku kwotę 10000 złotych, w dniu 20 lipca 2012 roku kwotę 5000 złotych, łącznie kwotę 119580,73 złotych. Pismem z dnia 29 sierpnia 2012 roku powodowie wezwali pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 120000 złotych.

Dowód: faktura VAT numer (...) (karta 52), potwierdzenia transakcji bankowej (karta 53 oraz 78-86), pismo z dnia 3 marca 2012 roku (karta 54), wezwanie do zapłaty (karta 57)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione. Powodowie wywodzili swoje, powołując się na zawartą przez strony procesum umowę sprzedaży. Podstawę materialnoprawną powództwa stanowi przepis art. 535 kodeksu cywilnego. Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy, a kupujący rzecz odebrać i zapłacić umówioną cenę.

Umowa sprzedaży ma charakter umowy konsensualnej. Objęte jej treścią zobowiązania stron dochodzą do skutku solo consensu (J.P. Naworski, glosa do wyroku SN z 28 lipca 1999 r., II CKN 552/98, Mon. Praw. 2000, nr 8, s. 506). Przy czym chodzi tutaj wyłącznie o skutki obligacyjne, a więc zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności

rzeczy (prawa) na nabywcę i wydania rzeczy oraz zobowiązanie się kupującego do odebrania rzeczy i zapłaty ceny. Ważność umowy zależy więc wyłącznie od zgodnych oświadczeń woli stron, a wydanie rzeczy czy też zapłata ceny są zdarzeniami będącymi wyłącznie przejawami jej wykonania (por. np. A. Wolter, J. Ignatowicz, K. Stefaniuk, Prawo cywilne, 1998, s. 265; W. Katner, Umowne przeniesienie własności ruchomości w prawie polskim, Warszawa 1992, s. 50-55; J. Ignatowicz, Prawo rzeczowe, Warszawa 2000, s. 96)

Stosownie do ogólnych reguł dowodowych (art. 6 k.c.), przy umowie sprzedaży, sprzedawcę obciąża dowód wydania rzeczy, a nabywcę - dowód zapłacenia ceny. Zapłacenie ceny przy równoczesnym i niewątpliwym fakcie odebrania towaru oznacza bowiem wywiązanie się przez kupującego z jego obowiązku umownego (art. 535 k.c.), a więc jest faktem, z którego nabywca wywodzi skutki prawne

W niniejszej sprawie obrona pozwanej spółki sprowadzała się do twierdzeń o braku umocowania pracownika pozwanej P. P. do dokonywania zamówień oraz czynności prawnych zmierzających do kreowania zobowiązań pozwanej. Podobnie pozwana spółka wskazywała, że P. S. podpisujący za pozwaną spółkę pisemną umowę dostawy z dnia 7 listopada 2011 roku nie miał umocowania do działania w imieniu pozwanej spółki.

Jak wskazano wyżej umowa sprzedaży jest umowa konsensualną, może być zawarta także w sposób dorozumiany. Strona pozwana poza zarzutami, że osoby składające zamówienia, oraz podpisujące pisemną umowę z dnia 7 listopada 2011 roku nie podniosła żadnych zarzutów merytorycznych. Należy wskazać, że obie strony procesu są profesjonalnymi przedsiębiorcami, w profesjonalnym obrocie gospodarczym ukształtował się zwyczaj, że zamówienia składane są przez pracowników podmiotów gospodarczych, gdyż nie jest możliwym aby każdorazowo zamówienia takie składał reprezentant spółki jawnej. W niniejszej sprawie była prowadzona korespondencja mailowa i P. P. korzystał ze służbowego adresu pozwanej spółki. Ponadto strona pozwana w żaden sposób nie zaprzeczyła, aby powodowie dokonali dostawy mebli. Z dokumentów przedłożonych przez powodów wynika, że pozwana spółka w ramach umowy zawartej w trybie zamówienia publicznego miała dostarczyć sprzęt meblowy do szeregu koszar. Wykaz adresów wojskowej administracji koszar, gdzie miały być realizowane dostawy w ramach zamówienia publicznego pokrywają się z adresami dostaw wynikającymi z dołączonymi do pozwu protokołami odbioru oraz dowodami dostaw. Powyższe jednoznacznie potwierdza, że powodowie dostarczyli do kontrahenta pozwanej zamówiony sprzęt meblowy.

Ponadto powodowie wystawili fakturę VAT numer (...) na kwotę wynikającą z umowy z dnia 7 listopada 2011 roku, zaś pozwana spółka uregulowała połowę z wskazanej na fakturze kwoty. Zapłaty dokonała poprzez przelewy bankowe każdorazowo wskazując, że dokonuje spłaty faktury VAT numer (...), przy czym na każdym poleceniu przelewu wskazano, że jest to częściowa zapłata za fakturę. Jednocześnie pozwana w żaden sposób nie zakwestionowała jakości czy też kompletności dostaw. Reasumując w świetle przedstawionych dowodów należy stwierdzić, że strona powodowa wykazała, że zrealizowała swój obowiązek z umowy sprzedaży poprzez dostarczenie zamówionego towaru.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na niekwestionowanych przez strony przedstawionych przez powoda dowodach z dokumentów. Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej w postaci dowód z zawnioskowanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty dowodach z zeznań świadków na okoliczność braku umocowania P. P. oraz P. S. do działania w imieniu pozwanej spółki, albowiem w świetle powyższych rozważań były one zbędne. Ponieważ reprezentant pozwanej spółki (...) nie stawiała się na przesłuchanie bez usprawiedliwienia Sąd pominął dowód z jej wyjaśnień.

Pozwana wykazała dołączonymi przelewami, że z tytułu ceny określonej na fakturze VAT numer (...) uiściła kwotę 119580,73 złotych, zatem do zapłaty pozostała kwota 110000 złotych. Taką też kwotę zasądzono w punkcie I wyroku z ustawowymi odsetkami do dnia 13 stycznia 2012 roku, zgodnie z terminem płatności wskazanym na fakturze VAT. Podstawę prawną orzeczenia o odsetkach stanowi przepis art. 481 § 1 i 2 kodeksu cywilnego.

Wobec częściowego cofnięcia pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w toku postępowania (w piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2012 roku w punkcie II wyroku na podstawie art. 355 kpc w związku z art. 203 § 1 kpc.

Ponieważ częściowe cofnięcie pozwu nastąpiło po uregulowaniu kwoty 10000 złotych po wytoczeniu powództwa (przelewem datowanym na dzień 17 września 2012 roku) strona pozwana na podstawie art. 98 kpc ma obowiązek

zwrócić powodom celowe koszty dochodzenia swoim praw. Na koszty procesu złożyły się opłata sądowa obliczona w oparciu o przepis art. 13 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.